

SALM 103

Grandesa de la bondat de Déu. Petitesa de l'home

¹ **Beneeix el Senyor, ànima meva,
del fons del cor, beneeix el seu sant nom.**

² **Beneeix el Senyor ànima meva,
no t'oblidis mai dels seus favors:**

³ Ell et perdona les culpes **Mc.2:7**
i et guareix de tota malaltia; **Lc.5:21**
⁴ dignifica la teva existència **Jn.8:11**
i et sacia d'amor i de tendresa. **Os.11:8 ss**

.....
⁸ El Senyor és compassiu i benigne, **Jr.5:11**
lent per al càstig, ric en bondat. **Ex:34:6**

¹⁰ No ens castiga els pecats com mereixíem, **Jr.3:5,11**
ni ens paga segons les nostres faltes. **Is.57:16**

¹¹ **El seu amor als fidels és tan immens** **Sl.57:11**
com la distància del cel a la terra, **Sl.36:6**

¹² **llença les nostres culpes lluny de nosaltres** **Mi.7:19**
com l'Orient és lluny de l'Occident. **Is.43:25**

¹³ **Com un pare s'apiada dels seus fills,** **Os.11:1-4**
així el Senyor s'apiada dels fidels, **Jr.31:20**

¹⁴ perquè sap de quin fang ens va formar,
i es recorda que som pols. **Gn.2:7**

¹⁵ La vida de l'home dura com l'herba, **Sl.90:5**
la seva florida és com la dels camps; **Is.40:6-8**
desapareix quan hi passa la ventada, **Sl.78:39**

¹⁶ i ni es reconeix el lloc on era.

¹⁷ Però l'amor del Senyor pels seus fidels **Ex.20:6**
és de sempre i dura sempre; **Lc.1:50**
la seva bondat s'estén dels fills als nets.

.....
²² **Beneïu el Senyor, totes les seves criatures,**
a tot arreu on ell és sobirà. **Sl.148**
¡ Beneeix el Senyor, ànima meva !

♦ Exordi

Autoencoratjament a la lloança

⇒ Déu en acció:

- em perdona
- em guareix
- em revalora la vida
- genera amor i tendresa

- és benvolent
- és bondadós
- és indulgent

- em té un amor sens mida

- dissimula les meves faltes
- com un pare comprensiu

- coneix bé la meva feblesa

⇒ Jo:

- poca consistència física i moral
- feble i efimer com l'herba
- sotmès a influències externes

⇒ Ell:

- el seu amor és etern
- la seva bondat dura sempre

♦ Epileg

- que **totes** les criatures m'ajudin a adorar-lo a **tot** arreu i en **tot** moment.

Ressonàncies bíbliques del Salm 103

3/

Lc. 2:7 ¿ Qui pot perdonar els pecats sinó Déu ?

Lc.5:21 Els mestres de la Llei i els fariseus començaren a pensar ¿ Qui és aquest que diu blasfèmies ? ¿ Qui pot perdonar el pecat sinó Déu ?

Jn. 8:11 Diu Jesús a la dona: ¿ *Ningú t'ha condemnat ?*. Ella va respondre: *Ningú, Senyor*. Jesús digué: *Jo tampoc et condemno. Vés-te'n, i d'ara endavant no pequis més.*

4/

Os. 11:8ss Efraïm, ¿ com t'he de tractar ? ¿ T'haig d'abandonar Israel ? Això em trasbalsaria el cor.. No cediré a la meua indignació, perquè jo sóc Déu, no un home.

8/

Jr. 5:11 La gent d'Israel, la gent de Judà m'han arribat a traïr ! Ho dic jo, el Senyor.

Ex.34:6 El Senyor, tot passant davant de Moisès, va proclamar: *El Senyor ! El Senyor ! Déu compassiu i benigne, lent en el càstig, fidel en l'amor.*

10/

Jr. 3:11 El Senyor em digué: *Israel la deslleial, és bona comparada amb Judà, la infidel*. Vés, doncs, i proclama aquestes paraules: *Torna Israel, la deslleial. T'ho dic jo, el Senyor. No continuaré enutjat, perquè sóc bondadós. No guardo rancor per sempre.*

Is. 57:16 No em mantindré irritat per sempre: s'estroncaria l'alè de vida que procedeix de mi mateix, quan sóc jo qui ha creat tot el que respira.

11/

Sl. 57:11 El teu amor, Senyor, és gran fins al cel, arriba als núvols la teva lleialtat.

Sl. 36:6 El teu amor, Senyor, s'eleva fins al cel, la teva fidelitat arriba fins als núvols.

12/

Mi. 7:19 De nou et compadiràs de nosaltres; trepitjaràs les nostres culpes i llançaràs al fons del mar tots els nostres pecats.

Is. 43:25 Doncs bé, sóc jo, sóc jo qui t'esborra les faltes. Ho vull així: No em recordaré dels teus pecats.

13/

Os. 11:1-4 Diu el Senyor: *Quan Israel era un noi, me'l vaig estimar...Però ell és un d'aquells que, com més el crides, més se te'n van... Jo l'atreïa cap a mi amb llaços d'afecte i amor...m'acostava cap a ell i li donava menjar...*

Jr. 31:20 Efraïm és per a mi un fill preciós, un infant que m'encisa. ¿ Com és que després de renyar-lo encara me'n recordo tant ? Per ell se'm commouen les entranyes, me l'estimo amb tendresa.

14/

Gn. 2:7 Llavors el Senyor va modelar l'home amb pols de la terra...

15/

Sl. 90:5 T'emportes els homes com si fossin un son; al matí s'espiguen com l'herba; al vespre es marceix i s'asseca.

Is. 40:6-8 Una veu diu: *Proclama que els homes són tots herba i que la seva bondat és com la flor dels prats; l'herba s'asseca i la flor es marceix, però la paraula de Déu dura per sempre.*

16/

Sl. 78:38-39 Ell que és tot misericòrdia tenia en compte que eren mortals, un alè que no torna quan se'n va.

17/

Ex. 20:6 Per als qui m'estimen i guarden els meus preceptes, mantinc el meu amor durant un miler de generacions.

BREU PRESENTACIÓ DEL SALM 103

El seu amor és tan immens com la distància del cel a la terra

☞ Convergeixen i es retroben en aquest salm l'espiritualitat profunda, la tendresa del sentiment religiós i la qualitat poètica, per forjar un **himne entranyable i colpidor a l'amor de Déu**. El text del Fill Pròdig de Lc. 15, pot ser el paral·lel d'aquest salm en el Nou Testament.

☞ Les **actituds de Déu**, ressaltades en aquest salm són: Amor, bondat, tendresa, perdó, benignitat, benvolença...
L'aportació de l'home és el reconeixement de la seva petitesa, necessitada de perdó i de guarició [3], de dignificació, d'amor i de tendresa [4]....

☞ Sóc conscient que tot i essent una criatura de fang [14], feble i efímera com l'herba [15], la meva condició espiritual em permet dir en nom propi: **Beneix el Senyor, ànima meva** [1] i en nom de tota la Creació: **Beneïu el Senyor, totes les criatures** [22]. (Beneir = bene dicere = dir bé = dir coses bones d'algú = lloar)

☞ El salm traspua joia i admiració agraïda. Presenta les semblances més grandioses, en un intent de mostrar l'impacte de l'acció benvolent de Déu:

- que em té un amor tan immens *com ho és la distància que hi ha des del cel a la terra*. [11]
- que llença molt lluny les meves culpes, tan lluny *com ho és l'Orient de l'Occident* [12]
- que es comporta amb mi *com un pare amb un fill*. [13]

☞ Altres salms afins o complementaris podrien ser : el salm 23, del Bon Pastor i el salm 71, propi per fer un balanç de la vida, quan la joventesa comença a acomiadar-se.

■ La primera cosa que m'impresiona en la meva pregària és la meva nul·litat. La segona cosa, que sempre acompanya la primera, és l'encís de sentir-me estimat de Déu. Aquest amor de Déu vers la meva poquesa és el motiu d'una permanent estupefacció . (André Frossard)